

Hylli i Dritës

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas.

(II. ad Cor. III. 17).

1. Filozofija e ditunit	Fq. 401
2. Heroinat e Malevet	„ 408
3. Ke tbanat e Curr Ulës — <i>Lahuta e Malcis</i>	„ 414
4. Njohtime historike mbi Argjipeshkvijt e Shkupit	„ 428
5. „Nji gojðhanë mí shpín e Zogollit, Gjomarkaj, Derallës e Gjinollit“	„ 442
6. Smundje të prâshme neper shûjtë e neper të marrun frymë	„ 445
7. Rivista e shtypit (<i>Grindje me Klerin</i>)	„ 449
8. Quo Vadis...? — Pj. II. — 11	„ 80

SHKODER

Shtypshkroja Françeskane

1934.

Nji gjâ e ré!

SHTYPSHKROJA FRANÇESKANE - *SHKODER* lajmon
se nder këto ditët e fundit botoi librin fort të vjefshem sidom-
mos per xânsat e Gymnazit:

ÁT JUSTIN RROTA O. F. M.

Letratyra Shqype

Për klasë t' Ulta të Shkollavet të Mjesme

LIBRI I.

P A R I M E L E T R A T Y R E T

Botim i dytë

i plotsuem e i pajisun me gjithnduer shembujsh

Nji Blê mâ se 300 faqesh — Çmimi: Fr. 2.50

Filozofija e ditunít.

Abstrakcioni e unjisimi janë karakteret më kryesore e themelore të çë do njoftësije ditunore.

Veç se shka tuj kënë per definicjon se ditunít kanë per qellim vetem të na apin mënyren se si kafshi na paraqitet, pikëpamjen e dukëshme t' objektit, kështû shihet kjarëtas se karakteri i abstrakcionit e natyra e unjisimit të ditunive nuk është ajo më e plotsuemja; e shi njëkëtu del në shesh pariya e filozofís mbi dietuní tjera d. m. th. n' abstrakcionin formal e unjisimin e ngrehun në shkallen më të nalten qi të jetë e mundun per mënden e njerit. Abstrakcioni formal i idés *kënë*, natyra e të cillit është krejt ndryshej se ajo e abstrakcioneve tjera, është ajo qi pershîn gjithshkafen pá kënë uevoja me e zdashë e vorfnue prej vetive të veta, një abstrakcion, permajtja e të cillit nuk njeh megjje e s' është e kufizuese veç prej kurrgjâje. Mërrijtë nder principet e arrësyet më të mbramet, kapë në kulmin e qandrren e rrealitetit qi është absoluti metafyzik, në të cillin rrealiteti është më rreal se në vetveti, njeri vegon në ketë dritë gjithësesín e depertoht shi në shpirtin e arrsyet së parë e të mbrame të sajë: « pse është ». Në ket unjisim të mbramë gjëjm zhvillimin e plotë, të vetmin zhvillim; po së mërrijtem në ketë unjisim, na, bota e gjithëshkafja s' është veç një absurditet, një kurrgjâ. Pluraliteti i këneve të marueme lypë me doemos një kënë absolute. Absoluti eksiston.

Prodhimet e larta të zhenive janë aq më të larta, sá më i madh të jetë uniteti qi dallohet nder vepra t' tyne. Njeri kurdoherë është kënë i ngrehun kah ky unjisim: nuk janë *details* si *details* qi e kondendojn njerin. Edhe atëherë kur nuk

